

Skat på det velgørende arbejde©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Mange mennesker udfører frivilligt arbejde i forskellige sammenhænge. En del af dette arbejde ville næppe blive udført uden ildsjæle. Ofte forekommer det naturligt at udtrykke en tak for indsatsen med en lille gave. Men i hælene på gaven kommer skatten. Og der er kun få muligheder for at undgå beskatning på lovlig vis.

Den frivillige arbejdskraft bliver en stadigt mere efterspurgt vare. Ikke blot som følge af det engagement og de særlige kompetencer, som ildsjælene stiller til rådighed for foreninger, klubber, særlige aktiviteter m.v. Også knapheden i den offentlige forvaltning kan mærkes, ligesom der med det frivillige arbejde varetages opgaver, som måske ret beset slet ikke kan forventes varetaget af det offentlige.

Selv om der er tale om frivilligt arbejde, kan det være aktuelt at betale f.eks. transportudgifter eller at stille pc'er m.v. til rådighed for at kunne bestride dette arbejde. Men undertiden kan der også være tale om et ønske om at takke for indsatsen med en gave eller anden form for erkendtlighed.

Der findes nogle enkle regler på dette område, som omtales i det følgende.

Udgiftsgodtgørelser

I mange tilfælde er det et ønske at refundere den frivillige hjælper eventuelle *positive udgifter*, som er forbundet med det frivillige arbejde.

Offentliggjort d. 12. marts 2011

Det gælder her den regel, at godtgørelser, som en forening udbetaler til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, er skattefri for modtageren, når modtageren yder bistanden som led i foreningens skattefri virksomhed.

Som medhjælpere for foreningen betragtes alle, som udfører et arbejde for foreningen på et frivilligt, ulønnet grundlag, dvs. udfører et uegennyttigt arbejde. Begrebet medhjælper dækker bl.a. trænere, instruktører og kampdommere. Foreningens medlemmer, herunder amatøridrætsudøvere, samt forældre til børn, der er medlemmer af foreningen, er kun omfattet af bestemmelsen i det omfang, de udfører frivilligt ulønnet arbejde for foreningen.

Det er efter loven en central betingelse for den skattefri udbetaling, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne.

Ydelser, der kan være omfattet af de lempelige regler, er eksempelvis rejse- og befordringsgodtgørelser, godtgørelse af telefonsamtaleudgifter (ikke abonnementsudgifter), godtgørelse af udgifter til porto og kontorartikler samt godtgørelse af udgifter til møder eller vask og rensning af tøj på foreningens vegne.

Godtgørelser, der *ikke* kan anses for at opfylde de nævnte betingelser, vil bl.a. være befordringsgodtgørelser til foreningens *medlemmer* for kørsel til træning eller møder m.v. i foreningen og godtgørelser for medlemmers vask af eget træningstøj m.v. Medlemmers udførelse af aktiviteter, der er en naturlig del af medlemskabet, f.eks. at transportere sig til træning, anses nemlig ikke for omfattet af bestemmelsen om skattefrihed. Det skyldes, at transporten til træning antages at ske i medlemmets interesse, da deltagelse i træningen netop er formålet med medlemskabet.

Herudover er det et krav, at godtgørelsen ikke overstiger *satser*, der fastsættes af Skatterådet.

Skatterådet udstedte i 2007 en bekendtgørelse om disse forhold, bekendtgørelse nr. 1023 af 21. august 2007, om udbetaling af skattefri godtgørelse til ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller til frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens

Offentliggjort d. 12. marts 2011

skattefri virksomhed. Der er heri fastsat bestemmelser om satser for udbetaling af bl.a. befordrings-, rejse- og telefonudgifter. Endvidere kan der udbetales godtgørelse til dækning af visse andre udgifter, herunder til administrative omkostninger, fx kontorartikler og porto, samt til køb, vask og vedligeholdelse af særlig beklædning.

Bestemmelserne om udbetaling af godtgørelse efter særlige satser skal ses i lyset af, at der er tale om godtgørelse af udokumenterede udgifter. Udbetaler foreningen en godtgørelse, som overstiger Skatterådets satser, er konsekvensen, at modtageren skal beskattes af hele den udbetalte godtgørelse ved indkomstopgørelsen.

Alternativet til udbetaling af godtgørelser vil være dækning af udgifter efter regning, dvs. refusion af udgifter på grundlag af dokumentation. Reglerne om udlæg efter regning kan benyttes af alle, der har afholdt udgifter på foreningens vegne.

Udbetaler foreningen hverken hel eller delvis skattefri godtgørelse er konsekvensen, at medhjælperen m.v. selv må bære udgiften. Medhjælperen m.v. har som ulønnet ikke adgang til at fradrage afholdte udgifter, da der ikke er tale om udgifter, som er afholdt med det formål at erhverve, sikre eller vedligeholde en indkomst.

Privat rådighed over PC'er

Da reglerne om multimedieskat blev gennemført i 2009, blev der fastsat en særregel for bl.a. ulønnede bestyrelsesmedlemmer og frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed. Selv om sådanne frivillige får stillet multimedier til rådighed til udførelse af hvervet og disse multimedier også kan anvendes til private formål, skal den frivillige ikke betale multimedieskat vedrørende den private rådighed over multimediet.

Gave til ildsjælen

Som nævnt indledningsvist kan det i nogle tilfælde være aktuelt at takke den frivillige medhjælper for indsatsen med en gave.

Offentliggjort d. 12. marts 2011

Udgangspunktet er her, at en sådan gave eller erkendtlighed – uanset hvor stor eller lille den end måtte være – er skattepligtig for modtageren.

Spørgsmålet om den skattemæssige håndtering af gaver og lignende ydelser har for nylig været fremme i en konkret sag, hvor en kommunal myndighed havde rejst en række spørgsmål til Skatterådet desangående.

Myndigheden varetog opgaver indenfor sundhedsfremme og sundhedsforebyggelse og gjorde bl.a. brug af frivillige kræfter i forbindelse med kurser om forskellige sundhedsemner, eksempelvis foredrag om kroniske sygdomme, der blev afholdt af personer, der selv var sygdomsramte.

Myndigheden ønskede nu at give disse frivillige en beskeden gave som en tak for indsatsen. Gaven ville på ingen måde svare til værdien af de frivillige kræfter og timer, der blev lagt i opgaven, og der var altså ikke tale om, at den frivillige medhjælper fik udbetalt en løn i naturalier. Tanken var at forære den frivillige medhjælper et gavekort til en af byens butikker eller en købt ting. Alternativt ønskede man at høre, om man kunne forære medhjælperen en skattefri julegave efter samme regler som for medarbejdere.

På denne baggrund forespurgte myndigheden nu Skatterådet om, hvorvidt en sådan gave ville være skattepligtig for modtageren.

Skatterådet var her ganske klar i mælet. Et gavekort eller en tingsgave ville således være skattepligtig for modtageren. Dette ville gælde, selv om der kun var tale om en gave af meget begrænset værdi. Var der tale om et gavekort, skulle modtageren beskattes af gavekortets pålydende værdi. Var der tale om en tingsgave, skulle modtageren dog kun beskattes af gavens ”subjektive” værdi for modtageren. Var der derfor tale om en gave, som modtageren ikke følte nogen stor begejstring for, skulle gaven kun selvangives med en beskeden værdi. Onde tunger vil her vide, at gaver ofte ikke rammer netop den vin, som modtageren sætter pris på, hvorfor modtageren i sin selvangivelse værdiansætter gaven til en meget lav værdi.

Offentliggjort d. 12. marts 2011

Derimod ville den frivillige medhjælper efter Skatterådets opfattelse skattefrit kunne modtage en jule- eller nytårgave, hvis der var tale om en tingsgave, og værdien ikke oversteg 700 kr. Hvis julegaven derimod bestod i kontanter eller et gavekort, ville det modtagne beløb skulle beskattes fuldt ud. Der gælder altså her samme regler som for medarbejdere.

Myndigheden stillede endvidere det praktiske forekommende spørgsmål om, hvorvidt myndigheden havde pligt til at indberette de omtalte gaver til SKAT. Skatterådet udtalte her vejledende, at myndigheden ikke havde indberetningspligt vedrørende erkendtligheder/gaver i form af et par flasker vin, en bog, en æske chokolade eller et gavekort der gives som en erkendtlighed "for ulejligheden". Det gjaldt efter Skatterådets opfattelse, uanset om der var kutyme for at give et par flasker vin eller lignende til eksterne foredragsholdere, eller at foredragsholderen på forhånd fik at vide, at vedkommende ville få denne erkendtlighed for sin ulejlighed. Skatterådet præciserede samtidig, at dette dog ikke ændrede ved, at erkendtligheden eller gaven var skattepligtig for modtageren, og at modtageren skulle selvangive værdien.

— O —